

ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), som jeg ikke ser her i Øjeblikket — han er formodentlig ikke kommen endnu —, var at den Formening, at hvis der blot blev gjort nogle Foranstaltninger, hvorved Barnet fik større Raadrum, fik større Plads til at bevæge sig, fik Lejlighed til at deltage i Lege og Sport, saa vilde det være en Hemsko og et godt Middel til at raade Bod paa den overhaandtagende Tobaksbrug. Jeg er næsten af modsat Mening. Jeg indrømmer, at for de større Byers Vedkommende burde og skulde der gøres noget, for at Børnene kunne komme til at bevæge sig mere i det fri, men at det skulde bevirke, at Barnet saa frafaldt saadanne Unoder, som jeg kalder Tobaksbrugen, det tror jeg slet ikke; jeg vil snarere tro, at det vil bevirke større Brug af Tobak. Børns Tobaksbrug fremkommer jo ingenlunde, fordi de finde Behag deri, men Brugen begynder, fordi de ville være store Karle og vise, at de ikke staa tilbage for andre. Det skulde derfor ikke forundre mig, om det gik saaledes, naar der f. Eks. blev en offentlig Sportsplads — ja, det er der vel allerede her i Byen, om ikke andre Steder saa paa Fællederne —, at Børnene, naar de samledes der, kom med Cigaret i Munden for at vise, at de vare store Karle, der ikke stode tilbage for andre. Det er jo netop ad den Vej, at Børn faa begyndt paa at bruge Tobak, det kommer derved, at Lysterne Tid efter anden blive fremtvungne, og Naturen bliver saa tvungen til at modtage de forskellige Produkter, den ellers ikke har Lyst til at modtage, for det gaar dog virkelig ikke med Tobak som med Mad og Drikke, at den menneskelige Natur kræver det, nej, Tobakken skal den tvinges til at modtage. Jeg er vis paa, at der ikke er et eneste Medlem her i Salen, som ikke bliver nødt til at underskrive dette; jeg mindes selv, da jeg som Barn begyndte at bruge Tobak, hvilken Pine det var for mig, og hvor tidt jeg maatte til at kaste op. Heldigvis var jeg saa klog, at jeg i Tide holdt op, og det har jeg mange Gange været glad ved. Nej, naar Børn komme til at ryge Tobak, er det ikke, fordi de føle Trang dertil, men kun fordi de ville vise, at de ere store Karle, der ikke staa tilbage for andre. Derfor tror jeg, at de ville møde paa Sportspladsen med Cigaret i Munden, ja, maaske ville de ogsaa ryge Cigaret under den Sport, de udøve. Ad den Vej, som det ærede Medlem antydede, tror jeg ikke, det vil hjælpe at søge at raade Bod derpaa.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) mente, at vi skulde gaa den Vej: at søge at overbevise Børnene om, hvor unyttig og skadelig Tobaksrygning er — alt-saa Paavirkningens Vej. Det er jo en Selvfølge, at den er betydelig bedre og har da heldigvis ogsaa i mange Tilfælde baaret sine gode Frugter. Men der er dog en Vej, som jeg mener er betydelig bedre, og den anviste — for en Del da — det ærede Medlem, der først havde Ordet i denne Sag, idet han i Slutningen kom til at pege paa Eksemplets Vej. Det, tror jeg ubetinget, er den allerbedste Vej; jeg tror, at den Lærdom, som Barnet modtager derigennem, er ti Gange saa meget værd som den, man ved en Formaningstale eller paa andre Maader søger at bibringe det, og jeg skal derfor gerne straks sige, at jeg er meget glad ved, at „Danmarks Lærerforening“ i Fjor tog denne Beslutning, for jeg har noget Haab om, at den kan komme til at faa sin store Betydning. Men jeg vilde have taget Hatten betydelig dybere af for denne Forening, dersom de samtidig med, at de vedtog en Beslutning om at gøre, hvad de kunde for at forebygge Børns Tobaksrygning, med det samme vilde have sagt: Og for at vise det gode Eksempel ofre vi alle sammen Tobakken selv og vise os som dem, der gaa foran. (*S. Sørensen* klapper i Hænderne). Jeg ser et æret Medlem, som selv staaar lidt paa Skolens Omraade, klappe i Hænderne. Ja, gaa foran og vis det gode Eksempel, og jeg er vis paa, at alle Danmarks Børn ville gaa bag efter og være stolte af, at de kunne ofre deres Cigar, lige saavel som deres Lærer kan ofre sin. Dersom „Danmarks Lærerforening“ havde taget Skridtet fuldt ud. . . (*Rørdam*: Saa faa vi ingen Tobakstold!) . . . Ja, det skal jeg komme til siden, jeg skal nok svare det ærede Medlem, men, som sagt, dersom „Danmarks Lærerforening“ havde taget Skridtet fuldt ud og taget denne Beslutning, saa havde de med mange Gange saa stor Vægt kunnet møde frem med deres Andragende som nu. Vel er det ikke nu, som det var i gamle Dage. Jeg mindes fra min Skoletid, at Lærerne røg fra Morgen til Aften og fyldte Skolerne med Tobaksrøg. Det er ikke almindeligt nu. Men helt afskaffet, tror jeg ikke, det er, hvad det burde og skulde være, men selv om Læreren ikke bruger sin Tobakspibe eller ryger Cigar i Skolen, gør han det; saa snart han er færdig med Skolen, og det kan aldrig blive noget godt Eksempel for Børnene. Eksemplet er jo alligevel det, der virker mest, og derfor kan jeg